

שתי שאלות

- א. האם יש בהזנת סולם ענין של מראית עין?
 ב. אם יש ענין של מראית עין, האם זה שייך ג"כ לרשות היחיד?

הסוגיא

שבת קמו: בגדים רטובים		ביצה ט. סולם לשובך		
ר' אלעזר ור' שמעון	ת"ק	ב"ש	ב"ה	
כן	כן	כן	לא	האם יש מראית עין במילתא זו?
כן	לא	לא	-	אם כן, האם זה שייך ג"כ לרשות היחיד?
כן	כן	כן	כן	האם יש מראית עין במילתא זו?
כן	לא	כן	לא	אם כן, האם זה שייך ג"כ לרשות היחיד?

לשיטת רב, למה מותר לתקן המרזב כלאחר יד בצניעא בשבת?

א. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף ס עמוד א
 תניא, נחום איש גליא אומר: צינור שעלו בו קשקשין, ממעכן ברגלו בצניעא בשבת ואינו חושש. מאי טעמא? מתקן כלאחר יד הוא, ובמקום פסידא לא גזרו בה רבנן.

ב. תוספות מסכת כתובות דף ס עמוד א
 ממעכן ברגלו בצניעא בשבת - והא דאמר כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין אפ"י בחדרי חדרים אסור היינו דווקא באיסור מלאכה דאורייתא כמו שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם (שבת דף סה). שאם יראו יסברו שכבסן בשבת אבל הכא לא יראו אלא מלאכה כלאחר יד דהויא דרבנן ולא גזרי רבנן לאסור בחדרי חדרים [וע"ע תוס' מ"ק ח: ד"ה ומנסרן].

ג. תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף ח עמוד ב
 עושין כל צורכי המת [בחול המועד]: גוזזין לו שערן, ומכבסין לו כסותו, ועושין לו ארון מנסרין המנסרין מערב יום טוב. רבן שמעון בן גמליאל אומר: אף מביאין עצים, ומנסרן בצניעא בתוך ביתו.

ד. תוספות מסכת מועד קטן דף ח עמוד ב
 ומנסרן בצניעא - ואסור בפרהסיא ויש ליתן טעם דלא דמי לההיא (שבת דף קמו:): דכל שאסרו חכמים משום מראית העין כו' ודמי טפי לההיא דפ' אף על פי (כתובות ס. ושם) צינור שעלו בו קשקשים כו'.

ה. רמ"א יורה דעה הלכות בשר בחלב סימן פז
 ונהגו לעשות חלב משקדים ומניחים בה בשר עוף, הואיל ואינו רק מדרבנן. אבל בשר בהמה, יש להניח אצל החלב שקדים, משום מראית העין...

ו. ש"ך יורה דעה סימן פז ס"ק ו
 בשר עוף בחלב ממש הוא מדרבנן וליכא למיחש למראית העין

ז. ר"ן על הרי"ף מסכת ביצה דף ה עמוד א
 בדבר שהן סוברין שהוא אסור ואינו אומר כן אלא הנהו לא שייכי בדבר כלל דרב ה"ק דכל דבר שהוא מותר גמור וחכמים אסרוהו מפני מראית העין בלבד אין לחלק בו בין רה"ר לרה"י, שאם אתה מתיר לו ברה"י אף הוא יעשה כן ברה"ר כיון שהדבר מותר ויאמר אין כאן רואים, וכן נמי יש להם לחכמים לחוש שמא יראהו אדם ברה"י ולאסור לגמרי.
 אבל ההיא דארון וצינור ודכוותיהו לא שייכי בדבר כלל דאדרבא מצד עצמם אסורין הן ומפני הצורך והדוחק התירום דארון מלאכה גמורה היא וצינור נמי הא אמרינן עלה בפרק אף על פי (דף ס א) דמתקן כלאחר יד הוא אלא דבמקום פסידא לא גזור רבנן הלכך כיון דאסירי לא רצו חכמים להתירן אלא בצניעא וליכא למימר נמי שלא יתירום כלל דאי אפשר בלאו הכי וליכא למיחש נמי שמתוך הצניעה יבא לידי פרהסי' שכיון שהדבר אסור בעצמו ישמע לך משא"כ בדבר שהוא מותר בעצמו...